

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 19. Rok: 2026 Číslo: 8.

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Dobrý Pastier neprichádza vziať život, ale darovať

(z myšlienok pápeža Leva XIV.)

Počas modlitby Raduj sa, nebies Kráľovná pápež Lev XIV. pripomenul, že Ježiš je pastier, ktorý pozná svojich a vedie ich po ceste života. Varoval pred „zlodejmi“ slobody a dôstojnosti – predsudkami, konzumným zmýšľaním i násilím vo svete – a vyzval veriacich, aby bdeli nad „ohradou svojho srdca“ a dôverovali Kristovi, ktorý život neuberá, ale rozmnožuje.

Bratia a sestry, dobrý deň a požehnanú nedeľu!

Kým pokračujeme v našej ceste veľkonočným obdobím, dnešné evanjelium nám pripomína Ježišove slová, v ktorých prirovnáva seba samého

najprv k pastierovi a potom k bráne ovčince (porov. Jn 10, 1 – 10).

Ježiš stavia do protikladu pastiera a zlodeja. Hovorí totiž: „Kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník“ (v. 1). A ďalej ešte jasnejšie dodáva: „Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie“ (v. 10).

Rozdiel je zrejмый: pastier má osobitný vzťah so svojimi ovcami, a preto môže vstúpiť do ovčince dverami; ak však niekto potrebuje preliezať ohradu, je to určite zlodej, ktorý chce ovce ukradnúť.

Ježiš nám hovorí, že je s nami spojený vzťahom priateľstva: pozná nás, volá nás po mene, vedie nás a – ako pastier svoje ovce – prichádza nás hľadať, keď sa stratíme, a obväzuje naše rany, keď sme chorí (porov. Ez 34, 16). Ježiš neprichádza ako zlodej, aby nám ukradol život a slobodu, ale aby nás viedol po správnych cestách. Neprichádza zotročiť alebo klamať naše svedomie, ale osvecovať ho svetlom svojej múdrosti. Neprichádza, aby znehodnotil naše

pozemské
radosti, ale
otvára ich
plnšiemu
a trvalejšiemu
šťastiu. Kto sa
mu zverí, nemá

sa čoho báť: on neumenšuje náš život, ale prichádza, aby nám ho daroval v hojnosti (porov. v. 10).

Bratia a sestry, sme pozvaní, aby sme sa zamysleli a predovšetkým bdieli nad ohradou nášho srdca a nášho života, lebo ten, kto do nej vstupuje, môže rozmnožiť radosť alebo nám ju ako zlodej ukradnúť. „Zlodeji“ môžu mať mnohé podoby: sú to tí, ktorí napriek zdaniu dusia našu slobodu alebo nerešpektujú našu dôstojnosť; sú to

presvedčenia a predsudky, ktoré nám bránia pozeráť sa pokojne na druhých i na život; sú to mylné predstavy, ktoré nás môžu viesť k zlým rozhodnutiam; sú to povrchné životné štýly alebo štýly poznačené konzumným zmýšľaním, ktoré nás vnútorne vyprázdňujú a tlačia nás žiť stále mimo seba samých. A nezabúdajme ani na tých „zlodejov“, ktorí drancovaním zdrojov zeme, vedením krvavých vojen alebo podporovaním zla v akejkolvek podobe

neustále
okrádajú nás
všetkých
o možnosť
budúcnosti
pokoja a pokoja
srdca.

Môžeme si teda položiť otázky: Kým sa chceme nechať viesť vo svojom živote? Ktorí „zlodeji“ sa pokúsili vstúpiť do našej ohrady? Podarilo sa im to, alebo sme ich dokázali odmietnuť?

Dnešné evanjelium nás pozýva dôverovať Pánovi: on nám nič neprichádza vziať. Naopak, je dobrým Pastierom, ktorý rozmnožuje život a daruje ho v hojnosti. Panna Mária nech nás vždy sprevádza na našej ceste a nech sa prihovára za nás i za celý svet.

Zjavené tajomstvo

(Z katechizmu Gréckokatolíckej cirkvi *Svetlo pre život*)

Boh je Pán a zjavil sa nám, požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

Tento refrén, spievaný na utierni, hlása odstránenie priepasti, ktorá oddeľuje Boha a jeho stvorenie. Toto zjavenie, započaté v hmlistej prehistórii židovského ľudu, našlo záverenie v Kristovi, ktorý je sám jednotou medzi nebom a zemou, božským a ľudským.

Tajomstvo Božieho plánu zjaviť sa svojmu ľudu je konkrétne vyjadrené vo Svätom písme, ktoré zaznamenáva mnohé milníky v dejinách spásy.

Ak má byť naša kresťanská viera hlboko zakorenená v evanjeliovom posolstve a ak chceme plne pochopiť, ako Kristus naplnil Boží plán tým, že obnovil ľudskú prirodzenosť podľa Božej podoby, je potrebné vrátiť sa k Starému zákonu. Vidíme, ako bol pripravovaný v živote ľudí, ktorých si Boh osobitne vyvolil, až napokon naplnil v Ježišovi Kristovi.

Sväté písmo alebo Biblia je súbor „kníh“, ktoré napísalo mnoho rôznych autorov a ktoré zaznamenávajú rôzne etapy židovských dejín. Obsah Biblie, inšpirovaný Bohom, sa k nám dostal ľudským kanálom – najskôr prichádzal ústnym podaním a potom ako zapísaný

ľudmi, ktorí sa usilovali sprostredkovať Božiu pravdu pomocou literárnych prostriedkov, ktoré mali k dispozícii. Títo biblickí autori boli úplne ľudskými nástrojmi, ktoré Boh použil na zaznamenanie svojej činnosti. Boli ovplyvnení dobou, v ktorej žili, a okolnosťami života okolo nich. Pri vzniku inšpirovaných spisov Svätý Duch pôsobil skrze ich človečenstvo, a nie namiesto neho. Čitateľ sa musí naučiť rozlišovať podávané duchovné posolstvo, aby si ho nezamieňal s ľudskými prvkami v diele, ktoré sa stane lepšie rozpoznateľným pomocou modlitby a náležitého štúdia literárneho a historického pozadia autora.

Keď začneme čítať Starý zákon, všimneme si množstvo rôznych literárnych žánrov, ktoré biblickí autori použili: historické rozprávanie, zákon, proroctvo, poézia, didaktický príbeh, apoklyptická literatúra a iné. Každá literárna forma má osobitný význam a spisovateľ si ju zvolil, aby vyjadril určité aspekty božskej skutočnosti, ktorá bola zjavená. Ak chceme z čítaných úryvkov vyvodiť primerané pochopenie inšpirovaného posolstva, je dôležité najskôr určiť, akú literárnu formu sa

autor rozhodol použiť. Táto pozornosť venovaná literárnej forme je rozhodujúca pre správne pochopenie Svätého písma.

Starý zákon, tak ako je usporiadaný dnes, sa začína príbehom stvorenia sveta, človeka a všetkých ostatných Božích diel. Máme ten istý pôvod a určenie ako všetka stvorená hmota, ale zároveň sme radikálne odlišní. Existujeme na „obraz a podobu“ Boha. Kniha Genezis pokračuje príbehmi Adama a Evy, Kaina a Ábela, Noema a potopy a Babylonskej veže.

Všetky tieto príbehy majú spoločné prvky. Každý z nich hovorí o odpadnutí človeka od blízkeho priateľstva s Bohom neposlušnosťou. Adam a Eva jedli z ovocia stromu poznania dobra a zla, aby boli ako Boh. Kain zabil Ábela zo závesti. Jeho obetu Boh odmietol a Ábelovu prijal. Svet zničila potopa, pretože Pán videl, že ľudská nerest na zemi je veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca je naklonené na zlé. Babylonská veža sa budovala z pýchy ľudí. Mysleli si, že môžu dosiahnuť všetko, čo chcú, bez závislosti od Stvoriteľa. Mysleli si, že môžu dosiahnuť Boha podľa svojich vlastných podmienok.

Rozhodnutie človeka, že sa nebude podieľať na Božom pláne pre svet, smeruje ku katastrofe. Adam a Eva strácajú spoločenstvo s Bohom a prístup k stromu života. Sú odsúdení, aby v konečnom dôsledku zomreli: muži, aby pracovali v pote a ženy, aby zažívali bolesť

pri rodení. Začali pociťovať výčitky svedomia a stratili krásnu vlasť, ktorá bola pod ich vládou. Kain sa svojím skutkom vraždy stal opovrhovaným človekom, tulákom bez skutočného domova na tomto svete. Keď sa hriech šíri, Boh ničí celú rasu, ktorú stvoril, a obnovuje ju s Noemom.

Pýchou ľudia strácajú

schopnosť komunikovať a stávajú sa navzájom cudzincami, ktorí sú rozptýlení po celej zemi. Následkami hriechu sú vždy smrť, odcudzenie a zmätok. Tieto príbehy stručne rozprávajú príbeh ľudských dejín. Od samého počiatku sme si vypestovali zvyk konať v rozpore s naším skutočným dobrom tým, že sme odmietli Stvoriteľov plán. Márnymi a chybnými pokusmi byť ako Boh podľa našich vlastných podmienok sme stratili skutočnú podobnosť s Bohom.

Liturgický program

Liturgický program po 5. nedeli po Pasche – o Samaritánke
od 04.05. do 10.05. 2026

Pondelok 04.05.	Sv. muč. Pelágia	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal 18:00 sv. lit. (slov.) * Slavomír
Utorok 05.05.	Sv. muč. Irena	06:30 sv. lit. (csl.) * Marián s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Filoména 2. † Pavol (panychída)
Streda 06.05.	Sv. spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób	06:30 sv. lit. (csl.) 1. † Mária 2. † o. František (panychída) 18:00 sv. lit. (slov.) † Helena, Michal
Štvrtok 07.05.	Spomienka na znamenie úctyhodného kráľa v Jeruzaleme	06:30 sv. lit. (csl.) 1. † Ladislav (panychída) 2. † Irena, Michal, Anna, Jozef... 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária
Piatok 08.05.	Sv. slávny a všehválny apoštol Ján Teológ zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * Anna, Ivan 18:00 sv. lit. (slov.) * Miroslav, Natália...
Sobota 09.05.	Prenesenie ostatkov sv. Mikuláša a Divotvorcu z Myri do Bari	07:00 sv. lit. (csl.) † Ján 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef
Nedeľa 10.05.	6. nedeľa po Pasche - o slepom Sv. apoštol Šimon Horlivec hl. 5	07:30 sv. lit. (slov.) * Božena s rod. 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Martina, Marek... 17:15 Večiereň (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.) * Adriána s rod.

Liturgický program

Liturgický program 6. nedeli po Pasche – o slepom od 11.05. do 17.05. 2026

Pondelok 11.05.	Blaž. hieromučeník Vasil', prešovský svätici biskup	07:30 sv. lit. (csl.) * Klára, Zoltán, Martin... 18:00 sv. lit. (slov.) 1. * Milan s rod. 2. * Karol
Utorok 12.05.	Sv. otcovia Epifanios, cyperský biskup a Germanos, konštantínopolský patriarcha	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal, Vasil' 18:00 sv. lit. (slov.) † Karol, Innes
Streda 13.05.	Sv. mučenica Glykéria	06:30 sv. lit. (csl.) † Anna, Vasil' 17:00 sv. lit. (slov.) † Andrej, Anna, Mikuláš... 18:00 Veľká Večiereň
Štvrtok 14.05.	Nanebovstúpenie Pána prikázaný sviatok, mirovanie	07:30 sv. lit. (csl.) * Štefan, Anna, Renáta... 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Mikuláš, Mária, Ľubomír...
Piatok 15.05.	Prep. otec Pachómios Veľký zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Vladimír 2. † Jozef, Mária, Ivan
Sobota 16.05.	Prep. otec Teodor Posvätený	07:00 sv. lit. (csl.) † z rod. Maturkaničovej... 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján, Helena, Marta...
Nedeľa 17.05.	7. nedeľa po Pasche - o slepom otcov 1. nicejského snemu hl. 6 Zbierka: Katolícke masmédiá	07:30 sv. lit. (slov.) * Jakub, Patrícia, Jana, Peter 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Lenka, Peter 17:15 Večiereň (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.) * Lenka s rod.

Svätý, spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób

(Synaxár – životopisy svätých)

Meno Jób má hebrejský pôvod a znamená „osočovateľ“. Jób je hlavnou postavou rovnomennej knihy Starého zákona. Aj napriek poeticko-vzdelávaciemu charakteru knihy, ktorý je podobný s Ježišovými podobenstvami, je historicita Jóba pravdepodobná. Jóba, bez zreteľa na rovnomennú knihu, chváli Ezechiel ako muža spravodlivého a ako vzor trpezlivosti Jób nebol Izraelitom. Žil okolo roku 2000 až 1500 pred Kristom. Krajina pôvodu Us, zaradenie medzi synov Východu a vykreslené sociologické pomery, ukazujú na priestor juhovýchodne od Mŕtveho mora v čase patriarchov.

Jóbova bezúhonnosť a to, že sa osvedčil pri pohromách boli v Izraeli zrejme známe a aj oceňované. Jeho tradícia sa musela v Izraeli zakoreniť už veľmi skoro, pretože v neskorších dobách bolo ťažko mysliteľné, aby Židia uznali vzorné správanie nejakého pohana.

Kniha Jób sa usiluje riešiť záhadnú otázku, prečo trpí spravodlivý človek a ako sa má voči dobrému a svätému Bohu správať človek postihnutý telesným alebo duševným utrpením, chorobou, nešťastím a pod. Táto téma sa v knihe rozoberá umeleckým spôsobom vo forme dialógov trpiaceho Jóba s jeho tromi

priateľmi Elífazom, Bildadom a Sófalom o záhade utrpenia a o príčinách všetkého zla, ktoré Jóba stihlo.

Podľa názoru starého semitského sveta, ktorého predstaviteľmi sú Jóbovi priatelia, utrpenie a nešťastie sú vždy trestom za hriechy. Proti tomuto vtedy všeobecnému presvedčeniu sa Jób vzpiera a vyhlasuje, že nie je hriešny, takže jeho nešťastie nemožno vysvetliť na základe tézy, že utrpenie je trestom za hriechy. Vo svojej sebaobrane sa Jób búri a stavia sa dokonca aj proti samému Bohu (porov. 32,2). Do dramatického priebehu diskusie zasahuje Elíhu a pripomína, že utrpenie má za cieľ nielen potrestať, ale aj vnútorne očistiť človeka, pričom skúša jeho čnosť a zdokonaľuje ho.

Na druhej strane však Elíhu upozorňuje Jóba, že pri svojej sebaobrane prekročil správnu mieru svojou prílišnou sebadôverou. Zdôrazňuje tiež dôležitosť Božej bázne, ako aj to, že Božia prozreteľnosť riadi všetko dobre, i keď sú jej plány nevyspytateľné.

Spor ukončuje sám Boh, ktorý vo svojej reči poukazuje na divy svojej všemohúcnosti, ako sa javia v prírode, a zároveň pripomína, že človek má byť skromný vo svojich úsudkoch, aj keď mu treba zdanlivo nezaslúžene trpieť.

Punčový špic

(príbeh pre potešenie duše)

V cukrárni vo vitríne, kde bolo príjemne chladno, „sedeli“ si pekne vedľa seba koláčky. Dobošky, veterníky, haboše, šľahačkové rezy i punčové špice. Už od rána na seba zazerali, že o ktorý z nich bude dnes najväčší záujem. Každý z nich totiž chcel byť najobľúbenejší.

V poslednej dobe je o všetky koláčky iba taký bežný záujem, výnimkou je však punčový špic. O neho je záujem úplne najväčší. Má peknú farbu, zaujímavý tvar, jeho chuť je trochu sladká, trochu rumová. Jednoducho, toto je to, čo ľudia najviac chcú. Ostatné koláčky boli smutné, že o nich je záujem oveľa menší, a preto sa rozhodli, že to nejako vyriešia. Zohnali si teda ružovú polevu a punčovú príchuť a všetci svorne do tejto zmesi naskákali. Po tomto „zákroku“ si všetci znova sadli do vitríny. Doboška už nebola hnedá, ale ružová s punčovou príchuťou. Tak isto chutil a vyzeral aj haboš, veterník, aj šľahačkový rez. Nevedeli sa dočkať, ako teraz aj oni pôjdu na „dračku“, aký záujem o nich bude a aký úspech zožnú. Boli totiž presne takí, po akých dnes všetci túžia.

Hneď na ďalšie ráno prišla k vitríne pani, ktorá chcela dobošku, nie ružovú, ale ozajstnú, hnedú. Chlapec zas túžil po haboši, ale nie smiešnom, punčovom, ale po ozajstnej kocke plnej sladunkej peny. Tehotná dievčina si zas chcela splniť

nočný sen o veterníku, lenže vysnívaný mala famózny karamelový a nie taký rumovo-ružový. Koláčky boli síce „IN“, ale už neboli samy sebou, už neboli také, aké boli stvorené. Skočili preto naspäť do iného kúpeľa, kde sa každému z nich vrátila ich prirodzenosť. Uznali, že toto všetko robili preto, že punčovému špicu závideli a ich pýcha im kázala robiť zo seba to, čo nie sú, len aby sa ľudom páčili. Posadali si preto pekne vedľa seba späť do vitríny a vedeli, že aj keď je o nich teraz záujem menší ako o špic, určite príde nejaká pani a poteší sa hnedej doboške, chlapec zatúži po ozajstnom haboši a tehotná sníva o karamelovom veterníku. Lebo na každý koláč raz niekto dostane chuť.

Možno sa aj ty sebe nezdáš dosť dobrý, dosť potrebný, nepáči sa ti tvoj „tvar“, tvoja veľkosť. Aj dnes si možno stretol ľudí, ktorí sú viac „IN“ ako ty. Sú možno mladší, šikovnejší, obľúbenejší a v krajšom „obale“ a ty by si chcel byť ako oni. PROSÍM ŤA!!! „*Nepolej sa ružovou polevou s rumovou príchuťou.*“ Nemeň sa kvôli tomu, že nejdeš „na dračku“. Nehraj sa na niekoho, kto vôbec nie si, len preto, aby si bol obľúbený. Aj tvoje miesto je vo „vitríne“ život, je vyhradené špeciálne pre teba. Si jedinečný presne preto, aký si, a keď sa budeš tváriť inak, budeš smiešny ako haboš v ružovej poleve.